ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. listopadu 2019, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jelínka a soudkyň Mgr. Zuzany Vladykové a JUDr. Markéty Langerové, odvolání **obžalovaného Zdeňka Š.**, narozeného xxx, proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 9. 9. 2019, č. j. 4 T 85/2018-753, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného Zdeňka Š. **se** podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu **se** obžalovaný Zdeněk Š. **nově odsuzuje** podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému nepodmíněnému trestu** odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **2 (dvou) let**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Kvapilová.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 2. 2019, č. j. 49 T 1/2018-1751, který nabyl právní moci dne 22. 5. 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu ve Vsetíně (dále jen „okresní soud“) ze dne 9. 9. 2019, č. j. 4 T 85/2018-753, byl obžalovaný Zdeněk Š. (dále jen „obžalovaný“) uznán vinným v bodech ad 1. – 2. přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že **1/** dne 26. 1. 2018 kolem 17:00 hod. ve Valašském Meziříčí, okres Vsetín, na ul. M. Alše, řídil motorové vozidlo zn. FORD RANGER 2AB, RZ 6AR 2109, a to přesto, že mu byl rozhodnutím Magistrátu města Frýdek-Místek, č. j. MMFM 163136/2017, které nabylo právní moci dne 5. 12. 2017, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců, 2/ dne 6. 2. 2018 kolem 09:45 hod. v Ostravě, místní část Muglinov, na ulici Muglinovská řídil osobní motorové vozidlo zn. FORD RANGER 2AB, RZ 6AR 2109, ačkoliv věděl, že mu byl rozhodnutím Magistrátu města Frýdek-Místek, č. j. MMFM 163136/2017, které nabylo právní moci dne 5. 12. 2017, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Za tento přečin byl odsouzen podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 let. V souvislosti s uložením souhrnného trestu byl zrušen výrok o trestu ve věci Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 49 T 1/2018, z rozsudku ze dne 20. 2. 2019, který nabyl právní moci dne 22. 5. 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, prostřednictvím svého obhájce JUDr. Milana Trlicy, odvolání, které zaměřil do výroku o trestu. V písemném odůvodnění opravného prostředku uvedl, že považuje uložený souhrnný trest za nepřiměřeně přísný. Je zřejmé, že ze sedmiletého souhrnného trestu odnětí svobody má připadat na přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání 1 rok. Dle dostupné judikatury se však tresty odnětí svobody za podobné jednání pohybují od dvou do osmi měsíců, často s podmíněným odkladem na přiměřenou zkušební dobu. Obžalovaný v této souvislosti citoval např. rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 15 Tdo 876/2013, 6 Tdo 955/2012, 8 Tdo 951/2013, Tz 39/2016. Závěrem navrhl, aby krajský soud zrušil rozsudek okresního soudu ve výroku o trestu a uložil mu mírnější nepodmíněný trest odnětí svobody a snížil mu rovněž výměru trestu zákazu činnosti, případně, aby upustil od uložení souhrnného trestu dle § 44, § 43 odst. 2 trestního zákoníku, pokud by měl za to, že trest uložený dřívějším rozsudkem je dostatečný.

3. Veřejné zasedání bylo konáno v souladu s ust. § 263 odst. 4 trestního řádu v nepřítomnosti obžalovaného, který je ve výkonu trestu odnětí svobody a písemně se vzdal účasti u veřejného zasedání a požádal o jeho konání ve své nepřítomnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Kvapilová.

4. Obhájce obžalovaného přednesl odvolání ve shodě s jeho písemným vyhotovením a učinil stejný konečný návrh.

5. Krajský soud přečetl v souladu s ust. § 259 odst. 5 trestního řádu vyjádření nepřítomného obžalovaného, který ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 6.11.2019 uvedl, že se k trestnému činu v plném rozsahu doznal, jeho spáchání lituje a do budoucna se vyvaruje již jakéhokoli protiprávního jednání. Závěrem navrhl, aby mu krajský soud ponechal trest odnětí svobody v trvání 6 let a v souhrnu k němu, dle vlastní úvahy, mu přidal trest zákazu činnosti.

6. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, k podanému odvolání uvedl, že trest, který byl obžalovanému za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku uložen, lze považovat za přísný, ale nejde o nezákonně uložený trest. Důvodem pro ukládání tohoto trestu bylo, že šlo o trest souhrnný, který navazuje na trest uložený Krajským soudem v Ostravě v délce 6 roků nepodmíněně. Je tedy zřejmé, že za přečin podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest v délce 1 roku, což je v polovině zákonné trestní sazby § 337 odst. 1 tr. zákoníku. V rejstříku trestů má obžalovaný několik záznamů především pro majetkovou trestnou činnost. Uložený trest považoval státní zástupce za nikoliv vybočující z rámce zákonných hledisek pro ukládání trestu, a s přihlédnutím k charakteru osoby obžalovaného navrhl, aby bylo jeho odvolání podle § 256 tr. řádu zamítnuto jako nedůvodné.

7. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu) úvodem shledal, že odvolání obžalovaného bylo podáno oprávněnou osobou (§ 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu), v zákonné osmidenní lhůtě od doručení opisu rozsudku a na místě, kde lze takové podání učinit (§ 248 odst. 1 trestního řádu), přičemž splňuje zákonem předepsané náležitosti (§ 249 trestního řádu). Současně krajský soud neshledal ani jiný důvod k zamítnutí nebo odmítnutí odvolání podle § 253 odst. 1, resp. § 253 odst. 3 trestního řádu z formálních důvodů bez věcného přezkoumání napadeného rozsudku a předcházejícího řízení.

8. Odvolací soud tedy z podnětu podaného opravného prostředku přezkoumal, z hledisek uvedených v § 254 odst. 1, odst. 3 trestního řádu, zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu, proti němuž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení vydání napadeného rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je třeba posoudit jako důvodné.

9. Krajský soud po prostudování obsahu spisového materiálu a provedeném veřejném zasedání předně konstatuje, že v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, neshledal žádné vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby, tudíž nebyl dán ani jiný kasační důvod pro zrušení napadeného rozsudku ve smyslu ust. § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, přičemž v tomto směru ani nebyly žádné námitky vzneseny.

10. Odvolací soud poté přezkoumal výrok o trestu napadeného rozsudku a dospěl k závěru, že okresnímu soudu nelze upřít, že by se při rozhodování o trestu nesnažil respektovat zásady pro ukládání trestních sankcí zakotvené v § 37 trestního zákoníku a následujících. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku rozebral přitěžující i polehčující okolnosti, trestní minulost obžalovaného a přihlédl též k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným i majetkovým poměrům a jeho dosavadnímu způsobu života. Správně pak ukládal trest souhrnný, neboť se obžalovaný dopustil nyní projednávané trestné činnosti dříve, než byl vyhlášen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 5. 2019, č. j. 49 T 1/2018-1751, který nabyl právní moci dne 22. 5. 2019, a kterým byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let za zločin podvodu dle § 209 odst. 1, 2, 5 písm. a) trestního

zákoníku. Uložení jiného, než nepodmíněného trestu, tak nepřicházelo v této trestní věci v úvahu a trest byl správně ukládán v rámci zákonné trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku, která činí 5 až 10 let. Pokud jde však o konkrétní výměru trestu odnětí svobody v trvání 7 let, krajský soud dospěl k závěru, že se jedná o trest nepřiměřeně přísný a že na obžalovaného je ještě možné působit trestem kratšího trvání, ve výměře 6 let a 6 měsíců. Obžalovaný má v rejstříku trestů 4 záznamy o odsouzení, dosud byl odsuzován výlučně za majetkovou trestnou činnost. Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí se dopustil tedy poprvé, obecně se jedná o méně závažnou trestnou činnost, při níž nedochází ke škodě na majetku či zdraví lidí, obžalovaný neřídil pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek. Takto uložený trest považoval krajský soud za odpovídající všem zákonným kritériím a má za to, že nepodmíněný trest v tomto trvání je dostačující k naplnění účelu trestu u obžalovaného. Z těchto důvodů zrušil krajský soud napadený rozsudek okresního soudu podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu ve výroku o trestu a za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu nově odsoudil obžalovaného podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců. Pro výkon trestu jej pak zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Pokud jde o trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, v tomto případě se krajský soud s druhem i konkrétní výměrou trestu ztotožnil, neboť obžalovaný spáchal trestný čin v souvislosti s řízením motorového vozidla, které řídil v době, kdy mu byl rozhodnutím Magistrátu města Frýdek-Místek, č. j. MMFM 163136/2017, které nabylo právní moci dne 5. 12. 2017, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Ani krajský soud neshledal žádnou zvláštní okolnost odůvodňující jeho neuložení, když všechny zákonné podmínky byly splněny. Pokud se jedná o konkrétní výměru tohoto trestu, podle názoru krajského soudu je takový trest, uložený na dobu 2 let, tj. při spodní hranici zákonné trestní sazby, která činí jeden rok až deset let, s ohledem na charakter projednávané trestné činnosti a osobu pachatele, adekvátní. V souvislosti s uloženým souhrnným trestem zrušil pak krajský soud podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 5. 2019, č. j. 49 T 1/2018-1751, který nabyl právní moci dne 22. 5. 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

11. Po projednání věci ve veřejném zasedání tedy dospěl krajský soud k závěru, že je třeba rozhodnout způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozsudku, přičemž jinak, tj. ve výroku o vině, zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí **je** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Kvapilová.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směruje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/l a)-l) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 14. listopadu 2019

JUDr. Michal Jelínek v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Zuzana Vladyková v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Kvapilová.